

פרת השאת פרק ארבעה עשר וזבחים

היינו דקס רימא התם ו' אוג"ז דכל השאר מתו בהבלא מחמת שהיה גדול וגזר לא הוה ט' ההבל: **אוריאל** דרימא - גר' ר"ת פי' שופר של ראש ועופר האיילים מתרגמי' אוריאל דאילול (שיר 3) ורימא הוא ראש ולא כדפי' שמואל דג רס בהמוכר את הספינה

נהי דאיפני מירושלים כולה ר"ל קאלר לה: **מסכלא** מתו וקברוס הבאים אחריהם בנתי קברות ואין לחוש לכל הארץ אלף לשאר ארצות שהיה שם מבול ושקטו בנימין: **מרבס דמיקרא** - קורס מבול סן: **מכל** אשר בהרבס - לאפי' דגים שבים: [ז] דהיינו דקס רימא התם - הרמס תורה אור

א' הא איפני נהי דאיפני מירושלים מבולה א"י לא איפני איכא דאמר יתביה ר"ל לרבי יוחנן איה מתי מבול איה מתינבוכר נאצר מאי לאו מדנהו הוה הני נמי הוומידי איד' הא כדאיתיה והא כדאיתיה איתביה [ג] **מכל אשר בהרבה** דלמ' מהו בשלמא לדידי דאמינא ירד מבול לא"י משוהכי מתו אלא לדידיך אמאי מתו? משום הבלא כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברותחין קלקלו וברותחין גידונו [ז] דבתיב הכא ויישובס המים וכתוב התם [ח] וחסמת המלך שכבה איכא דאמר יתביה רבי יוחנן ר"ל מכל אשר בהרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא לא ירד מבול לא"י משום הכי הוה חרבה אלא לדידיך מאי חרבה חרבה רבה שחיתה מעיקרא ואמאי קרי ליה חרבה כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברור המבול לא נגזרה גזרתה עלי דגים שבים שנאמר מכל אשר בהרבה מתו ולא דגים שבים בשלמא למ"ד לא ירד מבול לא"י היינו דקסרימא התם אלא למ"ד ירד רימא היכא קסא ר' ינאי גוריות הכניסו בתיבה * והאמר רבה בר רב אשי הוה חזו לי אוריאל דרימאבת יומא והוה כהר תבור והר תבור כמה הויה ארבעין פרסי משכא דצווריה תלתא פרסי [י] מרבכתא דרישא פרסא ופלגא רמא [י] **כבא** וסבר ירדנא א"ר יוחנן ראשו הכניסו לתיבה והאמר מר מרבעתא דרישא פרסא ופלגא אלא [ט] ראשו חוטמו הכניסו לתיבה והא א"ר יוחנן לא ירד מבול לא"י לדברי ר"ל קאמר והא קסגיא תיבה אמר ר"ל קרניו קשרו בתיבה * והאמר רב חסדא אנשי דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין גידונו ולמעמיך תיבה היכי סגיאו עוג מלך הבשן היכא קאי אלא נס געשה להם שנצטננו בצידי התיבה ולר"ש [ט] [בן לקיש] נהי נמי דירד מבול לא"י והא לא פשי [ז] דאמר ר"ל * למה נקרא שמה מצולה שכל מתי מבול נצתללו [ח] שם ורבי יוחנן אמר למה נקרא שמה שנער שכל מתי מבול ננער שם אי אפשר דלא אידבקו א"ר אבהו למה נקרא שמה שנער שמנערת עשיריה והא קהוינן [י] ההו תלתא דרי לא משכי א"ר אמי * כל האוכל מעפרה של בבל כאילו אוכל בשר אבותיו חגי' כל האוכל מעפרה של בבל כאילו אוכל בשר אבותיו וי"א כאילו אוכל שקצים ורמשים: [י] שיעיר המשתלח: * ורימנידי * או קרבן שוכע אני אפילו קדשי ברך הביתא שנקראו שומע [ג] נקבר את קרבן ה' ושראו ח"ל ואל פתח אהל מועד לא הביאו מי שראוי לבא [ז] באהל מועד יצאו קדשי ברך הבית שאינן ראויין ואלו אוציא את אלו שהוא ראיין לראות פתח אהל מועד ת"ל לה' * והוציא שיעיר המשתלח הגרלה נמי האיכא וידוי אלא אמר רב מני לא קשיא כאן * קודם וידוי כאן לארר וידוי: הרובע והנרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח אהל מועד בשלמא

דקס רימא התם - ו' אוג"ז דכל השאר מתו בהבלא מחמת שהיה גדול וגזר לא הוה ט' ההבל: **אוריאל** דרימא - גר' ר"ת פי' שופר של ראש ועופר האיילים מתרגמי' אוריאל דאילול (שיר 3) ורימא הוא ראש ולא כדפי' שמואל דג רס בהמוכר את הספינה

א' הא איפני נהי דאיפני מירושלים מבולה א"י לא איפני איכא דאמר יתביה ר"ל לרבי יוחנן איה מתי מבול איה מתינבוכר נאצר מאי לאו מדנהו הוה הני נמי הוומידי איד' הא כדאיתיה והא כדאיתיה איתביה [ג] **מכל אשר בהרבה** דלמ' מהו בשלמא לדידי דאמינא ירד מבול לא"י משוהכי מתו אלא לדידיך אמאי מתו? משום הבלא כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברותחין קלקלו וברותחין גידונו [ז] דבתיב הכא ויישובס המים וכתוב התם [ח] וחסמת המלך שכבה איכא דאמר יתביה רבי יוחנן ר"ל מכל אשר בהרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא לא ירד מבול לא"י משום הכי הוה חרבה אלא לדידיך מאי חרבה חרבה רבה שחיתה מעיקרא ואמאי קרי ליה חרבה כדרב חסדא דאמר רב חסדא ברור המבול לא נגזרה גזרתה עלי דגים שבים שנאמר מכל אשר בהרבה מתו ולא דגים שבים בשלמא למ"ד לא ירד מבול לא"י היינו דקסרימא התם אלא למ"ד ירד רימא היכא קסא ר' ינאי גוריות הכניסו בתיבה * והאמר רבה בר רב אשי הוה חזו לי אוריאל דרימאבת יומא והוה כהר תבור והר תבור כמה הויה ארבעין פרסי משכא דצווריה תלתא פרסי [י] מרבכתא דרישא פרסא ופלגא רמא [י] **כבא** וסבר ירדנא א"ר יוחנן ראשו הכניסו לתיבה והאמר מר מרבעתא דרישא פרסא ופלגא אלא [ט] ראשו חוטמו הכניסו לתיבה והא א"ר יוחנן לא ירד מבול לא"י לדברי ר"ל קאמר והא קסגיא תיבה אמר ר"ל קרניו קשרו בתיבה * והאמר רב חסדא אנשי דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין גידונו ולמעמיך תיבה היכי סגיאו עוג מלך הבשן היכא קאי אלא נס געשה להם שנצטננו בצידי התיבה ולר"ש [ט] [בן לקיש] נהי נמי דירד מבול לא"י והא לא פשי [ז] דאמר ר"ל * למה נקרא שמה מצולה שכל מתי מבול נצתללו [ח] שם ורבי יוחנן אמר למה נקרא שמה שנער שכל מתי מבול ננער שם אי אפשר דלא אידבקו א"ר אבהו למה נקרא שמה שנער שמנערת עשיריה והא קהוינן [י] ההו תלתא דרי לא משכי א"ר אמי * כל האוכל מעפרה של בבל כאילו אוכל בשר אבותיו חגי' כל האוכל מעפרה של בבל כאילו אוכל בשר אבותיו וי"א כאילו אוכל שקצים ורמשים: [י] שיעיר המשתלח: * ורימנידי * או קרבן שוכע אני אפילו קדשי ברך הביתא שנקראו שומע [ג] נקבר את קרבן ה' ושראו ח"ל ואל פתח אהל מועד לא הביאו מי שראוי לבא [ז] באהל מועד יצאו קדשי ברך הבית שאינן ראויין ואלו אוציא את אלו שהוא ראיין לראות פתח אהל מועד ת"ל לה' * והוציא שיעיר המשתלח הגרלה נמי האיכא וידוי אלא אמר רב מני לא קשיא כאן * קודם וידוי כאן לארר וידוי: הרובע והנרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח אהל מועד בשלמא

[ז] א' מני' פי"ח מהלכות משט"ק ט"כ לה: וי'

מחיה כפ"ל נ"ח
אלה שבי' כו' כפ"ל נ"ח

כ"ל כפ"ל
ג"י קיימא לנחמא
כדאמרין כפוף תמוהה
כו'

[ועי' תוס' יומא סג']
ד"ס וכל שאין]

[שבת ק"ג: ע"פ דברי ר"ז]
והיי בהכ"פ]

[יומא סג': תמוהה זו: ג"י]
ושם איש איהל אף קרבן ועי' נ"ח
כנשיי']

שישה מקבצות

שישה ראויין ואלו אוציא את אלו שהוא ראיין לראות פתח אהל מועד ת"ל לה' * והוציא שיעיר המשתלח הגרלה נמי האיכא וידוי אלא אמר רב מני לא קשיא כאן * קודם וידוי כאן לארר וידוי: הרובע והנרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח אהל מועד בשלמא

[ר"ה יב. פסהדרין קכ"ב]

כסהדרין קמ. קהושן י"ב

כ"ז עג"ש

[ככ"ז איהא כותמא וע"ש]
ככ"ז ע"ש וס' וכן מוכח
ככ"ז פסהדרין לה: ד"ס
כפולא וקתא ז"ע כש"י
דקכ"א]

ר"ה יב. פסהדרין קכ"ג

[הג' כ"ח כ"ה קיה אוציא]
הקודם דקס הבית שאיט
כ"א אל אהל מועד ולא
אוציא רובע ונרבע וכו'
ה"ל להקריב הכשבים
ליקרב אואוית את אלף
שאיט כשבים ליקרב
והא אוציא שיעיר המשתלח
ת"ל לה' המזרחיים לשם
יצאו אלף שאין מיוחדים
לשם ובמקומו של שיעיר
המשתלח לא ממועד מן
אלף פתח אהל מועד קרא
הביתא רק מ"ד קרא
המזרחיים לה' המזרחיים
לשם ובמקומו של שיעיר
שעיר המשתלח מספוק
אלף פתח אהל מועד ועי'
רשיק]

שער
דביא
בשלתמא
שער המשתלח אלו ראוי לפתח אהל מועד הוא והנהיג ותיבת רמב"ם נחמק: [ז] ל"ב כבא כפ"ו כיוכי דרעיתא: [ז] ה"ח הא: [כ] על עשיריה אין עשיריה
מקימין פני: [כז] הקרבן הוא חייב: [כח] ראוי דאין עתידין לבא: [כט] שאין עתידין לבא אף פתח אהל מועד: [ל] פתחי להם חזקתא זו: [ל"א] מה"ד לארר הגרלה: [ל"ב]

כ"ל כפ"ל
ג"י קיימא לנחמא
כדאמרין כפוף תמוהה
כו'

שישה מקבצות
שישה ראויין ואלו אוציא את אלו שהוא ראיין לראות פתח אהל מועד ת"ל לה' * והוציא שיעיר המשתלח הגרלה נמי האיכא וידוי אלא אמר רב מני לא קשיא כאן * קודם וידוי כאן לארר וידוי: הרובע והנרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח אהל מועד בשלמא

פרת חמאת פרק

ארבעה עשר

זבחים

קיד

בשלא רובע ונרבע משכחה לה • דליטריך למעטינהו מלהקריב
 להקדשינהו והדר נרבעו וכיון דחזו כבר ואירחו ראייה קרינא בהו
 שגראו כבר ולא מימעטי מאל פתח דליכא למימר הכי אמר קרא
 ואל פתח אהל מועד לא הביאו בשגרא לה לא ואחר כך שמו בחון
 חייב אבל שיער המשחלה לאחר וידו תורה אור

מימעטי מאל פתח שהרי זה הביאו
 כשגראו לכה ומשילא לאחר וידו לא
 נראה לכה אלא מוקא ונעבד על
 כרחק מקמי להקדשינהו הוולאו מוקא
 ונעבד דלי לכתר להקדשינהו וו לא
 מיחסרי בהקלאה ועבודה דלון ארס
 אוכר דבר שאינו שלו צבי וכח
 בעמיתו דברים שיש בהם לשם
 ולעמיתו לרבות קדשים קליי *שהכופר
 ונשבע והודה חייב עליהם ארס
 גזילות שכן ממון דקרינא צבי
 וכחש בעמיתו דבר ערוס וחייב אף
 על המוקדשים כבר הלך ממעטי
 בחון מלהקריב קרבן דלאו בני
 הקרבה עניה דכתיב (ויקרא נב) כי
 משחחם בהם וכל מקום שגאמר
 השחתה אינו אלא דבר ערוס ועבודה
 כוכבים • נראה לי דסי' אהנן ומיחר
 וכלאים ויולא דופן צולדות קדשים •
 כלומר הנך דלארבע למעטינהו
 מלהקריב קרבן ולא נפקי מאל פתח
 על כרחק בשגראו כבר מיירי לא
 משכחה זו אלא בצולדות קדשים ואירע
 להו פסול במעט אהנן דנראו לכה אל
 פתח אהל מועד קודם שנטעשו אהנן

[ש"י חוסות חולין מא.
 ד"ה כיון]

קדושין נכז' ב"ק יכז
 ב"ר קנ"ג כבודות נכז'
 תמורה ה'

י"א שאם כפר בהם

[תפוסה א"ה כ"ה. מנחה
 פ"ג. לעיל נ"ה. חולין ג'
 ברייתא נ"ב. נדה מא.]

אתנן ומיחר ויולא דופן וכלאים צולדות קדשים • אהנן ומיחר לא
 מיתוקם בקדשים קלים אפילו לרבי יוסי הגלילי דאף על גב
 דממונו הוי אינו חל עליו כדרשין פ' כל האסורין (תמורה נ) לכל נדר
 פרט לנדור: **וקסבר** ולדות קדשים בהיייתן הן קדושים • ולי"ס
 למה לי קרא למעטי הלא חולין
 גמורים עניה ודיים כשאר חולין ליחטם
 בחון דאפילו מדיון לך צבו דלון
 קדושה חלה עליהן כלא כדמוחם
 בתמורה בפרק כ"ד מערימין (ד'
 כד:) דתנן אם זכר עולה ואם נקבה
 זבחי שלמים ופרך בגמ' ל"ל למימר
 אם נקבה זבחי שלמים נקבה מי קדשה
 בצבורה ומשי סיפא אחאן לבהמה
 הדקדק וקמי סיפא ילדה טומטום או
 אנדרוגיטום רש"צ אומר אין קדושה
 חלה עליהן ומפרש בגמ' *משום
 דסבר בהיייתן הן קדושים ואין קדושה
 חלה בדבר שאין ראוי ליקרב אל"כ
 הכא נמי לא חיללא אחאנן ומיחר
 וכלאים ויולא דופן וי"ל דהא דאמר
 רש"צ אין קדושה חלה עליהן הייט
 קדושה הגוף (לפדות) וליאסר בגיזה
 ועבודה אבל קדושה דמים איכא
 ליפדות שלא במום ולכן צבי האי קרא
 ללא ממעטי מפתח אהל מועד *בקדשי

[ספחים ג' ב"ק יכז. טו.
 סנהדרין ק"ב]

[ש"ס כ"ה]

צ"ל קדשי צ"פ

[ש"י חוסות דתמורה
 כד: ד"ה קס"ג דמתנא
 ב"ש ע"ש]

שימה מקובצת

[ח] והדר רבעו אלא:
 [ג] בעלים הן דחמי: [ג]
 [ג] תיבות מוקצה ונעבד
 עבודת כוכבים נחוק
 ותיבות בקדשים קלים
 [ח] תיבת הן
 [ג] ל"ש: [ד] תיבת לא
 [ח] תיבת לא
 נחוק: [ו] קאמי להו:
 [ח] משכחה לה אלא:
 [ח] מוקדשים באהבה
 דלא: [ט] תיבת הן
 נחוק: [י] ליקרב דכתיב
 רק: [יא] ליה לר"ש
 דהאי: [יב] פה הויים
 [יג] נדבות הקרבו
 בכחת צבור:

[ש"י חוס' ב"ק מו. ד"ה
 מ"ע חוס' סנהדרין ט'
 ד"ה עונן]

והא כג"ל צ"פ

בשלמא רובע ונרבע משכחה ליה
 דאקדשינהו מעיקרא והדר [ח] רבעו אלא
 מוקצה ונעבד *אין אדם אוסר דבר שאינו
 שליו בקדשים קלים *ואליבא דר' יוסי הגלילי
 דאמר קדשים קלים ממון בעלים [ג] הוא
 *דחניא [ח] מעלה מעל בה' לרבות קדשים
 קלים שהן ממונו דברי רבי יוסי הגלילי הלכך
 רובע ונרבע דבר ערוה [ג] מוקצה ונעבד
 עבודת כוכבים בקדשים קלים אהנן ומיחר
 כלאים יוצא דופן בולדות קדשים קסבר *ולרי
 קדשים בהיייתן הן קדושים: בעלי מומין וכו'
 אותו ואת בנו וכו': וצריכי דאי תנא בעלי
 מומין משום דמאיסי אבל תורין דלא מאיסי
 אימא [ז] (לא) דמודו ליה לר"ש ואי תנא תורין
 משום דלא הוי ואידחו אבל בעלי מומין
 דאיהו ואידחו אימא [ח] (לא) דמודו להו ר"ש
 לרבנן ואי תנא הני תרתו משום דפסולא
 דגופיהו אבל אותו ואת בנו דפסולא מעלמא
 קאתיו [ו] לה אימא מודו ליה רבנן לר"ש צריכא:
 שהיה רבי שמעון אומר: מאי טעמא דר"ש
 אמר רבי אילעא אמר ריש לקיש דאמר קרא
 לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום
 אמר להו משה לישראל כי עייליתו לארץ
 ישראל תקריבו חובות לא תקריבו וגלגל
 לגבי שילה מחוסר זמן הוא וקאמר להו משה
 לא תעשון אמר רבי ירמיה לרבי זירא אי הוי
 מילקי

כלאים ויולא דופן דלי אקדשינהו משגולו מאל פתח נפקי אלא בולדות
 קדשים דמעיקרא עם אהנן נראו לכה: **וקסבר** ולדות קדשים בהיייתן הן
 קדושים • צולדות מתקדשות לכך חל אהנן ומיחר עליהן ארס נתן לה
 עובד הן חמוקדשין באהנן דלא קדיש עד שגולד: **בסויתן** [ט] [סו] ילאון
 היייה נקט בהו משום דמאסר יהיה לך נפקי לן ולדות קדשים ליקרב
 [ז] רק קדשין אלו התמורות אשר יהיו לך אלו הולדות במשכחה תמורה
 (ד' יו'): **וצריכי** • הכן תלת פלוגתא דר' שמעון ורבנן במתני':
משום דמאיסי בעוון בעוון פטרי רבנן בחון ללא מתקבלין *בפנים:
 מודו ליה • [ח] דהואיל וחו לאחר זמן קאי בלא העשה: וצבי יונה לא
 גרסין: **דאיחו ואידחו** • אינו אש"ג דכי עבר מומן ירלו השתא
 מיהא דהויין עניה ופטרי בחון: **לא טעוון** פ' [ח] בספר ריש ליה
 בתמילת ציבת הארץ היום אנו מטלטלין אלו המשכן ואלו הארצין
 בצמה ואין אנו מקריבין אלא במשכן לפיכך כל הקרבות כשרים
 להקריב משכבוא לרצ' י"ד שנים של כיבוש וחילוק אלו מותרין בצמה
 וס' לא טעוון ככל אשר אהנו עושים פה [ג] להקריב חובות ומה אנו
 מותרין בה איש כל הישר בעיניו נדריים ונדבות שאין חובה עליו אלא
 שישרו בעיניו להחגיג כי לא באתם עד עתה וגו' עד שצבאו אל המטחה
 לשילה שא"פ שנגמחתם לרצ' בעצרכם את הירדן עדיין לא באתם
 אל העמורה: כי עייליתו לרצ' י"ד שנים שהכבשו ותחלקו: **ישרות**
מקריבו • נדרים ונדבות [ג] הקרב בצמת ליבור: **חובות לא מקריבו** •
 איש איש ששכס לא יקריב שום חובה ואפילו בצמת ליבור עד שהצאו
 אל העמורה ומקריבו אלא חובות דגלגל מחוסרי זמן הם עד
 כי יבא שילה ויקריבו ס' וקאמר רחמנא לא טעוון אוהם בגלגל
 ומשמע בין בצמת ליבור בין בצמת יחיד אלא מחוסר זמן
 בצמה בלא העשה: אי פני • דהך דגלגל מחוסרי זמן קריית להו:
 מילקי

[ש"י חוסות חולין מא.
 ד"ה כיון]

קדושין נכז' ב"ק יכז
 ב"ר קנ"ג כבודות נכז'
 תמורה ה'

י"א שאם כפר בהם

[תפוסה א"ה כ"ה. מנחה
 פ"ג. לעיל נ"ה. חולין ג'
 ברייתא נ"ב. נדה מא.]

י"א ח"ה ח"ה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וקסבר וכו'
 וי"ל דנקט רובא' עיין
 נשיל ג"י פ"ד ע"כ מ"ה
 ד"ה ומילא:

יונה או קלוט לר' שמעון דכיון דלא מיסתרי בצליה לא מיסתבר דתפשינהו
משום דפסולא דגופיהו • בכל דוכתי משמע דפסול הגוף חמיר מפסולא דלחי מעלמא כדלמרינן בפרק קמא (לעיל ד' ד') מה
 לשיני קודש שכן פסולו בגופו ובפסחים בסוף אלו דברים (ד' ע"ג): נמי אמרינן כל שפסולו בגופו ישרף מיד *דהא
 דמשמע הכא איפכא לאו משום דפסול הגוף קיל אלא הכי קאמר דמוס עובר והורין שלא הגיע זמנו הפסול פלוגי בגופו ואם היה
 מוס עובר מיד והתורים גליון לאלתר היו ראויין אבל אהו ואלו חטו אין הפסול תלוי בגופו שיועיל לו שום תיקון דלכילי ויולא לא חוי:
 אלא

[לפי טעמה מ ש מ נ
 שורשים בפנים אימא
 מודה ליה ר"ש לרבנן
 וי"א ג"י ר"ע נדעטורה]

פרת תמאת פרק ארבעה עשר

זבחים

אלמה אמר רבי ירמיה הכהוב נתקן לעשה און זה כשאר לאו היתהק לעשה דכפ' בתרמל דחולין (דף קמ"ה) ובפ' ב' למכות (דף י"ד סו' סו') כגון לאו דגוילה ולקטן סכחה ופיהל וטוטר' ולא יוכל לשלחה כל ימיו דא"כ מאי פריך דללני מטוס לאו דלא תעשון והא היתהק לעשה הוא אלא הוי כמו נתקן הכתוב

מטומאה תמורה לעומתה קלה דכחזר וחזר צנו (חולין פ' דרשין) ולגדר לא יראה לימד על כל הפסולים שבשור ושה ששם בלא יראה וכתב רחמנא במחוסר זמן מיום השמיני והאלה יראה והולאו מכלל שאר פסולים ששם בלא יראה ולומר דבהאי יוכל אלא עשה כעין דבר שהיה בכלל ולא לידון בדבר החדש כהך פ"ק דמורה (דף י"ג) וכענין זה הוי כדל יסב דמלוגע דכפ' אלו דברים (פסחים סו') דלמרי' דהכתוב נתקן לעשה והולאו מכלל שאר עמאים ששם בלאו דלא יטמאו את מחניהם ולהכי פריך דלילני מטוס דמטורס בגופיה לאו כדחייב כדרשין מלא תעשון וכן פ' ב' בקונטרס אל בפרק אורחן וזה בני (חולין פ' א') פירש בקונטרס דהוי כשאר לאו היתהק לעשה לעלמא דמיום השמיני והאלה יראה משמע קודם זמנו לא יראה והיתהו עד שיצבור זמנו "וקשה מהך דשמעתא וכי תימא דהכי פריך מטוס דאיכא נמי לאו דלא תעשון לא אמרינן דחייב חד עשה ועקר תרי לאו כדלמרי' כפ"ק דמורה (דף ד') דלאו דמי דהני מילי הם דמייבי גבי דהוי הלאין אלא העשה תדע דהא בפרק ב' דמכות (ד' סו' וס' ד"ה תיגל) חייב לא יטמאו את מחניהם עשה חף לעשה אז לאו מטוס דקדמו עשה חף

על גב דאיכא לאו נמי דוחל המקשה חף תבא ומיהו הם איכא למימר מטוס דליכא חייב עשה דכדיב מחון למתנה שתלמח אכל אכלת גזלה גזלה דליכא תרי לאו לאו דלא תעשון ולא תגזול דבפרק כגון קודם ק"א) אמר רבא זה עושק זהו גזל ותשבי ליה היתהק לעשה במכות (דף י"ג) ובחולין (דף י"ג) הלכך גריד לחלק כהיאה דמורה (דף ד') כדפרישית דלכך כהך שני הלאין אלא העשה לומר שאין העשה מנתקס דהחון בר יצחק אמר פנים דגלגל כו' - שטייה הוא דקממני (הבש) דליתיה לר"ש לא לקי במחוסר זמן בפנים כי חן בחון כדפי' בקונטרס ויש גירסא אחרת בספרים לרבי שמעון ה"ו והא גלגל פנים הוא אמר רב חמון בר יצחק פנים דגלגל כו' אריש לקי פריך דנפק ליה מלא תעשון לאו במחוסר זמן דהאי קרא בגלגל קאי מפנים הוא ובי תימא קל וחומר בחון הא חן מזהירין מן הדין ומשני פנים דגלגל לגבי שילה כחיו דמי: **אלמה** לאו קודם חלות - ואמ"ג דחיו בפנים שלא לשמו לאו לעמיה כרת ביון דמחוסר עיקרה חין עומד האי לעיקר קודם זמנו: **דדיתר** כמה לחזירו - ושעת היקר הבמות דקמני הית קודם חלות דכשר בצמה שלא לשמו וא"ת דמשמע הכא דחורין שלא הגיע זמנן לרבי שמעון חיליל קדושה עלייה והאזנתן בחון בלאו ובמנייה בפרק ולד תחאת (דף י"ג) נמי אמר רבי שמעון דמוטלין משום דרחין לא חזר זמן ובתמורה בפרק אלו קדשים (דף י"ט) פסח משום דכל מויד דלא חיו ליה לגופיה לא נתחאת ליה קדושת הגוף ופריך דהסם מהאי שגל ממחוסר זמן דלא חיו ליה "לגופיה (לא נתחאת ליה קדושת הגוף) ואמר ר"ש דקדוש פירוש בצמה" דהכא דנתן מחוסר זמן רבי שמעון אמר בלא תעשה ומשני דליתיקוס לכבוד דקדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמן והשתא תינת מחוסר זמן חורין שלא הגיע זמנן מאי טעמא וי"ל דרבר שאיתו רחוי לשם קרבן ילפין ממחוסר זמן שאין רחוי לשם קרבן אבל דבר שרחוי לקרבן אחר ולקרבן זה שהוא מקדישו איתו רחוי לא נתחאת ליה קדושת הגוף ופסקא קודם חלות דקדוש לר' שמעון וכן תחאת וקשר דכזב ויולדת ומתורה דקדושים קודם זמנן דנתן בקרבן צדיקין (נעיל ק"ב) ולא פליג ר' שמעון ובתורה כהני ב' אחרי מות קאלמר נמי רבי שמעון דכזב מחוסר זמן חין מוחוסר זמן גופאן ולא דמי לאלס בן שנה והביאו בן שתיים בן שנה וחבריהו זמן גופאן ואל"ת דמחוסר זמן היך קדוש הא אמרינן לעיל בפי' (דף י"ג) לילה לקדושה יוס להרלאה אבל כיום שביעי לא ובצבורות פרק הלוקח בהמה (דף כא') קאלמר ר"ש מחוסר זמן ככס לריר להתעשר יליף מוצרכו דקדוש לפני זמנו ופריך ואדיליק מוכר ליקף מקדשים אלמא משמע דקדשים קודם זמן לאו קדשו וי"ל דאסור להקדישם אבל אם הקדישם תוך זמנם קדושתן אלא דעבר איסור דתמנתא אמר "מיום השמיני חן הא קודם לכן לא אבל מעשר לרבי שמעון שרי להכניסו תוך זמנו לריר להתעשר כדיליק הם מעשר העברה העברה מוכר והא דלא ניחא ליה למילף תחת התם מקדשים גירחא ליה למילף העברה עפי משום דהעברה דתרוייהו מהשיע שמעזירה להקדישה ויש ליתן טעם לרבא דרבי תמורה (דף ד') היך מחוסר זמן קדוש קדושת הגוף דכל היכא דלמור רתמנא לא תעביד אי עבדי לא מתיר ושמא לענין אי יליף תחת תחת ממשער או שמא יש טעם אחר: **דדוערירי** קבעה גאלי - מטוס דמלוגע יש בו טומאה כעין זה וזכה ויולדת אבל מיד דלא דמי להו שיידיה וכן כבירות כפרק ארבעה מחסרי כפרה (דף ה') נמי אשכחן דמי זה וזכה ויולדת ומלוגע והסם מפרש מלי טעמא לא הני מלוגע ומלוגע כדקתני זה וזכה ותימא דהשתא לעיירי דבגמיר בלא מלוגע בני דליכא תרתי בגמיר טומא מביא אס"י:

מילקי נמי לילקי אלמה * אמר רבי ירמיה הכתוב נתקן לעשה און זה כשאר לאו פנים הוא שהיה מועד של מדבר היה שם וקאלמר רתמנא ביה נמי לא תעשון: אלמא אמר רבי ירמיה - כפ' אורחן וזה צנו (חולין פ' דקמני קדשים צפנים) וסופה לאו הארבעים משום לאו דלוחו וזה צנו והיון תורה אור

מילקי נמי לילקי אלמה * אמר רבי ירמיה הכתוב נתקן לעשה און זה כשאר לאו פנים הוא שהיה מועד של מדבר היה שם וקאלמר רתמנא ביה נמי לא תעשון: אלמא אמר רבי ירמיה - כפ' אורחן וזה צנו (חולין פ' דקמני קדשים צפנים) וסופה לאו הארבעים משום לאו דלוחו וזה צנו והיון תורה אור

זמן דהניח מנין שכל הפסולים שבשור ושה ששם בלא יראה וכתב רחמנא במחוסר זמן מיום השמיני והאלה יראה והולאו מכלל שאר פסולים ששם בלא יראה ולומר דבהאי יוכל אלא עשה כעין דבר שהיה בכלל ולא לידון בדבר החדש כהך פ"ק דמורה (דף י"ג) וכענין זה הוי כדל יסב דמלוגע דכפ' אלו דברים (פסחים סו') דלמרי' דהכתוב נתקן לעשה והולאו מכלל שאר עמאים ששם בלאו דלא יטמאו את מחניהם ולהכי פריך דלילני מטוס דמטורס בגופיה לאו כדחייב כדרשין מלא תעשון וכן פ' ב' בקונטרס אל בפרק אורחן וזה בני (חולין פ' א') פירש בקונטרס דהוי כשאר לאו היתהק לעשה לעלמא דמיום השמיני והאלה יראה משמע קודם זמנו לא יראה והיתהו עד שיצבור זמנו "וקשה מהך דשמעתא וכי תימא דהכי פריך מטוס דאיכא נמי לאו דלא תעשון לא אמרינן דחייב חד עשה ועקר תרי לאו כדלמרי' כפ"ק דמורה (דף ד') דלאו דמי דהני מילי הם דמייבי גבי דהוי הלאין אלא העשה תדע דהא בפרק ב' דמכות (ד' סו' וס' ד"ה תיגל) חייב לא יטמאו את מחניהם עשה חף לעשה אז לאו מטוס דקדמו עשה חף

[חולין פ']

פסחים ז' ח' חושתא

הגהות הב"ח
(ה) כפ' ורחי לבנה
למנו בפנים (כפ) ח"מ
ול"י גרסא כ"ד מחסרי:
(ג) רש"י ד"ה אלמה
וב' דלא קאי עלים לאו
כ"ל וזות ב' מתק:
(ג) ד"ה רב מחמן וב'
זמן חס"ד ותמ"כ מ"ס
פ"ה :

[חומא פ']

[מנחות ז']

ח"ל כו' חס"ד ואח"כ
מ"ה בשער ז"ק

ז"ל אש"ס ז"ק

גליון הש"ס
תוס' ד"ה סיחר וב'
מיום השמיני חן ס'ה
קודם לכן לא' ע"ין
יזמא דפ' ע"ג :

פסח

